

надавала значення, описуючи цей стан «наче сковує сумом». За словами чоловіка, вони виникали раз на кілька тижнів і тривали не менше години, у цей час не реагувала на зовнішні подразники. Пояснюючи свій знижений настрій, висловлювала ідеї самозвинувачення: «маю врятувати птахів від смерті та хвороб, але ні на що не здатна... моя місія у цьому світі провалилась... я тепер ніхто». Встановлено діагноз: шизоафективний розлад, депресивний тип (F25.1). Лікування: вортіоксетин 15 мг на добу, ламотриджин 100 мг на добу, КПТ. Через місяць після корекції лікування стан покращився: настрої рівний, ідеї самозвинувачення нівелювались, епізоди завмирання не реєструвались.

Висновки. Описаний клінічний випадок підкреслює важливість детального інтерв'ювання пацієнтів з афективними розладами, щоб визначити за наявності ознаки шизофренічного спектру та призначити ефективне лікування.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ЛІКУВАННЯ ПЕРЕЛОМІВ ВЕРТЛЮГОВОЇ ДІЛЯНКИ СТЕГНА У ПАЦІЄНТІВ СТАРЕЧОГО ВІКУ

Кирилишен Д., Пілюсян А.

Науковий керівник: доц. Пелипенко О.

Кафедра дитячої хірургії з травматологією та ортопедію
Полтавський державний медичний університет

Актуальність. Оперативне лікування хворих похилого та старечого віку з переломами проксимального відділу стегнової кістки спрямовано не на відновлення анатомічної цілісності кістки, а на збереження життя постраждалих, яке піднягає реальній загрози виникнення ускладнень, пов'язаних з гіпостатичним режимом. Наявність супутніх захворювань є ще більшим стимулом до прагнення повернути пацієнта до максимально функціонального стану. Найбільш оптимальним вирішенням вказаної задачі відповідає застосування оперативного лікування з використанням функціональних засобів остеосинтезу.

Мета роботи. Визначити вплив травми та оперативного втручання на перебіг супутніх хронічних захворювань у пацієнтів старечого віку з пошкодженнями проксимального відділу стегна.

Матеріали та методи дослідження. Досліджено результати лікування 42 пацієнтів з латеральними переломами проксимального відділу стегна (тип 31A за міжнародною класифікацією AO/ASIF). Спостереженню підлягали пацієнти за віком старші за 70 років. Серед-

ній вік склав 76.2 роки, найбільший вік – 94 роки. У групі спостереження переважали жінки – 31 випадок (74%).

Всі пацієнти мали супутні хронічні захворювання, з приводу чого консультовані відповідними спеціалістами: терапевтом – 100%, ендокринологом – 62%, неврологом – 50%, хірургом (в тому числі ангіохірургом) – 33%.

Усі хворі оперовані з використанням інтрамедулярного фіксатора PFNA. Результати ефективності лікування оцінювали за шкалою Харріса.

Результати дослідження. Середня тривалість оперативного втручання склала 42 хвилини. В післяопераційному періоді хворі отримували курс антикоагулянтної, симптоматичної терапії та антибіотикопрофілактику. Ускладнень пов'язаних з оперативним втручанням та летальності не було. Активну реабілітацію починали на наступний день після операції. Поступово пацієнти сідали у ліжку (1-а доба – 88%), проводилась їх вертикалізація (2-3 доба – 71,5%) та дозволялась хода за допомогою ходунків чи милиць під наглядом інструктора ЛФК (з 3 доби) з виключенням або частковим навантаженням окровоаної кінцівки за індивідуальними показаннями.

Відмічалась чітка залежність можливостей виконання функціональних рухів від терміну проведення оперативного втручання. Пацієнти виписані на амбулаторне лікування після зняття швів у середньому на 12 добу.

Висновки. Застосування раннього остеосинтезу з використанням інтрамедулярної фіксації за умов проведення активної реабілітаційної програми дозволяє досягти позитивних результатів при лікуванні пацієнтів старшої вікової групи з переломами вертлюгової ділянки стегнової кістки.

ВПЛИВ АНТИБІОТИКІВ НА РОЗВИТОК КИШКОВИХ ЗАХВОРЮВАНЬ

Кишка О., Засць А., Бутенко Ю., Кіяшко Д.

Науковий керівник: доц. Кир'ян О.

Кафедра сімейної медицини і терапії

Полтавський державний медичний університет

Актуальність. Захворювання кишкового тракту залишаються одними із найбільш поширених серед захворювань шлунково-кишкового тракту. Останні роки відмічається зростання поширеності як функціональних,